

[Carl Jensen.]

riges Bord, fordi der i Virkeligheden er Trang dertil. Derfor tager vi med Glæde mod denne lille Julegave nu. Men dermed er ikke sagt, at Spørgsmaalet er løst for bestandig. Nej, der er heldigvis stadig aaben Adgang til, og jeg er ganske sikker paa, at den store Del af Befolkningen er enig med os i, at der er Trang til at hjælpe de gamle. Det ser man af, at der rundt i Landet i disse Dage indsamles specielt til de gamle. Jeg kan oplyse, at i min By staar Venstres Borgmester og Venstres og Højres bedste Mænd i Spidsen for en Indsamlingsliste til de aldersrentenydende, og Beløbet skal fordeles af Aldersrenteudvalget. Det er dog et Bevis paa, at det ikke er sandt, naar man taler om, at der ikke er Trang. Jeg skal altsaa ikke komme dybere ind paa Spørgsmaalet nu, men paa mit Partis Vegne anbefale at vedtage denne lille Lov og haabe, at den i alt Fald maa gøre nogen Nytte. Trang er der til den.

J. Chr. Møller: Som i alt Fald en Del af de ærede Medlemmer sikkert ved, havde vi i det andet høje Ting stillet et Ændringsforslag. Dette gik ud paa, at vi for i Aar, navnlig under Hensyn til, hvad det ærede Medlem, der talte for Venstre, og den højtærede Minister har fremhævet: at der i Aar maaske skulde være mere Trang end under almindelige Forhold, vilde gaa med til at give det Tilskud, som er foreslaaet af Ministeren. Men naar vi stillede et Ændringsforslag, var det navnlig for at faa indført i Aldersrenteloven, at de Beløb, der er stillet til Raadighed henholdsvis for Land og By, skulde slaa til, og det er ogsaa min Overbevisning, at de ved et fornuftigt Styre kan det. Det har Ministeren ikke villet gaa ind paa, og det beklager jeg overordentlig meget, særlig da man hørte af den ærede sidste Taler, at han betragter det, der gives, som en Julegave, som en Smule, der falder fra de riges Bord; thi dermed er jo sagt, at dette Forslag vil komme igen hvert eneste Aar. Da Aldersrenteloven blev vedtaget, arbejdede vi i Udvalget stærkt for at faa en Brændselsparagraf indført i den, fordi vi var ganske paa det rene med, at naar vi kom henimod Jul, vilde et saadant Forslag komme igen, og det har vist sig at være rigtigt — jeg vil kalde det en Spekulation i Julestemningen. Allerede den Gang kunde man jo forudse, at det vilde komme, naar Vinteren kom, og saa vidste man, hvorledes Forholdene vilde udvikle

sig. Jeg er derfor overordentlig ked af, at det ikke lykkedes os den Gang at faa indført en Brændselsparagraf i Aldersrenteloven, for saa havde man vidst, hvad man havde at rette sig efter, og det er efter min Mening altid det rigtigste. Man hørte tydeligt paa den ærede sidste Taler, at dette Beløb var han ikke tilfreds med, kunde der faas mere, var det godt. Men vi maa ogsaa tænke paa, hvorledes Kommunalbestyrelserne i det hele taget skal skaffe Pengene frem; de er jo allerede, det maa man sige, meget stærkt belastede. Ved de Nedskæringsforslag, der er vedtaget, kan Staten spare nogle Penge, men jeg tror, at alle, der kender Forholdene i de store Købstadkommuner, vil sige, at Udgifterne er blevet læsset over paa Kommunerne, hvilket ikke mindst Hjælpkasserne faar at føle; jeg tror at kunne sige, at Budgettet i mange Tilfælde netop af den Grund er blevet sprængt. De tre Partier, som nu har vedtaget Lovforslaget i det andet høje Ting, maa ogsaa her gøre det paa eget Ansvar. Men vi vil naturligvis ikke paa nogen Maade lægge Forslaget Hindringer i Vejen, vi vil kun afholde os fra at stemme for selve Forslaget ved tredje Behandling.

Saa vidt jeg kan se af det foreliggende Forslag og af § 22 i Loven, tror jeg ikke, at Aldersrentenydere, der er under 65 Aar, kan komme ind under denne Lov; men det er jo den mindste Part, der er under 65, saa det faar ikke saa overordentlig stor Betydning.

Saa vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister, fordi det foreligger saa ofte. Naar en Aldersrentenyder flytter fra sin Forsørgelseskommune ind i en Købstad og der faar Sygehjælp o. s. fr. bevilget, skal saa Forsørgelseskommunen refundere Opholdskommunen det Beløb, som medgaar dertil? Der er vist nogen Tvivl om dette, saa det var meget rart, hvis man kunde faa det bestemt klaret.

Der er en Ting til. Naar denne Bevilling endelig skal vedtages, kunde jeg have ønsket, at Staten, ligesom ved Aldersrenteloven, havde villet refundere $\frac{7}{12}$ i Stedet for, som nu, en Trediedel, men da Beløbet ikke er særlig stort, kan det jo ikke betyde saa forfærdelig meget.

Jeppesen (Drusebjerg): Da Aldersrenteloven sidst var til Behandling her i Tinget, udtalte jeg en Tvivl om, hvorvidt det Ekstratillæg, som Loven gav Adgang til, vilde vise sig at være tilstrækkeligt. I den Tid, der siden er gaaet, er Beret-